

jeg mig alligevel over, at vi i denne finanslov faktisk har tilgodeset de problemer, som Bornholm på grund af sin geografiske placering har med sin infrastruktur og med sin sammenhæng med det øvrige land, og det synes jeg alle danskere burde gøre, og derfor forsvarer vi det. Og vi kunne da også se af Venstres ændringsforslag i går, at man er indstillet på at bruge de 62 mio. kr. i den sammenhæng. Det er helt forsvarligt.

Tilbage til det andet spørgsmål: Det er jo ikke nok at sige, at vi i 25 år aldrig har gjort det før, og det passer heller ikke, for sidste år gjorde vi det også, og forrige år gjorde vi det også. Og jeg mener, at i takt med, at vi meldte os ind i EF i 1972 og dermed var medlem fra den 1. januar 1973, er det ikke nok at komme herop og sige, at vi tidligere altid har gjort sådan og sådan, for allerede i 1970'erne var vi inde i denne udvikling, og det ville være en afvisning af enhver form for integration og mulighed for sammenligning, hvis vi fastholdt det, som hr. Kofoed her siger.

Og lad mig endelig sige, at det interesserer da os alle sammen, hvor meget vi betaler i kommuneskat, for det har da en nær sammenhæng med bloktilskuddene og de forhandlinger, som vi hver sommer har med amterne og kommunerne om deres økonomi. Så jeg har svært ved at forstå, at vi skal fastholde det begreb, som hr. Kofoed her ønsker at vi skal fastholde.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Ole Stavad – til ordføreren, går jeg ud fra.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg har også et spørgsmål til hr. Bjørn Elmquist, som jo har været en af regeringspartierne forhandlere under finanslovforhandlingerne, og jeg vil spørge, om hr. Bjørn Elmquist kan bekræfte, at de forbedringer, der er sket for Bornholmstrafikken, er sket helt uden medvirken eller nogen lyst til at involvere sig i arbejdet fra Venstre og dermed også fra Venstres medlem på Bornholm.

Derudover vil jeg spørge hr. Bjørn Elmquist, om han kan bekræfte, at det, som hr. Niels Anker Kofoed sagde om budgetterne, ikke kun er forkert, men noget gedigent sludder og vrøvl.

Anden næstformand (Henning Grove):

Det er ikke behageligt, at man viger uden om de regler, vi normalt kører efter her. Er der flere, der ønsker ordet? Hr. Bjørn Elmquist.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg ville ikke bruge de ord, som hr. Ole Stavad brugte, men prøvede at sige det på en pænere måde. Men jeg vil altså fastholde det, som jeg sagde om de offentlige udgifter: at det er rigtigt at holde den balance.

Og om forhandlingerne vil jeg sige, at vi bærer det igennem, som drejer sig om Bornholm, og at jeg synes, Bornholm har fortjent det. Om Venstre så har deltaget eller medvirket eller ej, ender det dog med, at man stemmer for det ved den endelige afstemning – det går jeg ud fra holder stik. Så velkommen i klubben!

Kim Behnke (FP):

Da finanslovaftalen mellem regeringen og venstrefløjen var en realitet, var der ingen tvivl hos Fremskridtspartiet: Det røde kabinet, det røde flertal i Folketinget, skulle manifesteres for alvor!

Vi så tilløb til det allerede sidste år, og forrige år så vi, at et stigende antal af de love og regler, som regeringen fremsatte og Folketinget vedtog, blev vedtaget ved hjælp af venstrefløjen i Folketinget.

Men finansloven er jo noget særligt. Det er godt nok kun et lovnummer som så mange andre lovforslag, men det er dog trods alt næste års budget, og derfor har det selvfølgelig en kolossal signalværdi, når regeringen vælger at indgå en finanslovaftale med venstrefløjen i Folketinget.

Så meget mere skuffende er det for Fremskridtspartiet, at Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke kan mande sig op til at udøve den oppositionsrolle, som de så gerne vil påberåbe sig. Og vi har svært ved at forstå, hvorfor partierne Venstre og De Konservative finder anledning til at støtte den finanslov, som med rette både i går og i dag er blevet kritiseret af de to partier.

Man kunne jo stille det spørgsmål: Hvor er smertegrænsen for Venstre og De Konservative? Hvor elendig skal en finanslovaftale mellem regeringen og venstrefløjen være, før de to partier mander sig op til at stemme nej?

I formiddags blev forbipasserende på Slotspladsen mødt af repræsentanter for Venstres Ungdom, som protesterede mod den alt for store statsgæld – et sagligt argument og en saglig protest – og man kunne have håbet, at Venstres Ungdom havde formået at overbevise sit eget partis folketingsgruppe om, at netop fordi sta-